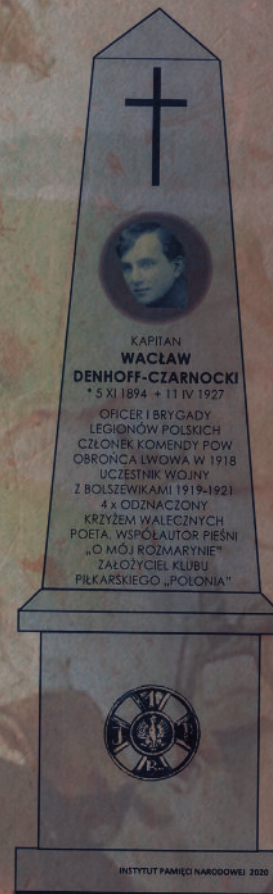

KPT. WACŁAW DENHOFF-CZARNOCKI

LEGIONISTA
OBROŃCA LWOWA
WETERAN

WOJNY POLSKO-BOLSZEWICKIEJ

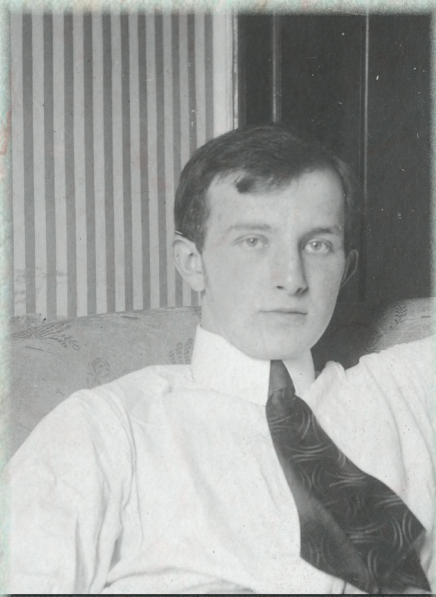

WETERANI WALK O WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ POLSKI

Biuro Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN poszukuje, bada, ewidencjonuje i otacza opieką groby weteranów walk o wolność i niepodległość Polski. Jesienią 2020 r. pracownicy OBUWiM IPN w Gdańsku przeprowadzą remont symbolicznego nagrobka weterana kpt. Wacława Denhoff-Czarneckiego. Jeżeli znasz miejsca, w których spoczywają nasi bohaterowie – wypełnij wniosek ze strony www.ipn.gov.pl i prześlij do właściwego Oddziału IPN.

#moja NIEPODLEGŁA.

WACŁAW DENHOFF-CZARNOCKI

urodził się 5 listopada 1894 r. w Warszawie. Już w czasie edukacji szkolnej działał w organizacji „Promień”, a od 1912 r. związał się ze Związkiem Walki Czynnej. Po wybuchu I wojny światowej przerwał studia i przyjechał do Krakowa, gdzie trwała mobilizacja członków Związku Strzeleckiego. Początkowo służył w szeregach 1. Pułku Piechoty, a następnie 1. Brygady Legionów Polskich. W 1915 r. został przeniesiony do 1. Pułku Ułanów, skąd delegowano go do pracy w Polskiej Organizacji Wojskowej, gdzie pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji m.in. komendanta okręgu

piotrkowskiego, wrocławskiego, lubelskiego, miasta Warszawy oraz komendanta Szkoły Podchorążych w Warszawie. Wziął udział w obronie Lwowa – najpierw na odcinku „Dom Techników”, dowodził także odcinkiem „Elektrownia”. Od grudnia 1919 r. do lutego 1920 r. był komendantem kompanii 6. Pułku Piechoty Legionów. Wziął udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W Sztabie Dywizji Litewsko-Białoruskiej pełnił funkcję Szefa Biura Wywiadu, z kolei w Sztabie Frontu Litewsko-Białoruskiego był Szefem II Oddziału. 1 kwietnia 1920 r. na

skutek ciężkiej choroby płuc, przeszedł do dyspozycji Naczelnego Dowództwa i został skierowany na urlop zdrowotny. Mimo to, zorganizował dywersję na tyłach wojsk bolszewickich w Małopolsce Wschodniej. Po ustabilizowaniu sytuacji na froncie przeszedł do służby administracyjnej. W wyniku postępującej choroby w 1925 r. przeszedł w stan spoczynku. Zmarł 11 kwietnia 1927 r. w Bydgoszczy i został pochowany na tutejszym Cmentarzu Nowofarnym. Czterokrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych oraz pośmiertnie Medalem Niepodległości. Był żonaty z Wandą (z d. Cumft), z którą miał córkę Krystynę.

Wacław Denhoff-Czarnocki był także zdolnym poetą, autorem piosenek oraz tłumaczem. Napisał kilka zwrotek do słynnej żołnierskiej pieśni „O mój rozmarynie”. To również pomysłodawca, twórca i pierwszy kapitan klubu piłkarskiego „Polonia Warszawa”. Drużyna powstała

w 1911 r., a zaproponowana przez Denhoffa-Czarnockiego nazwa, miała przypominać o Polsce, która wciąż znajdowała się pod zaborami.

Z inicjatywy Towarzystwa Miłośników Miasta Bydgoszczy oraz staraniem Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej w Gdańsku na Cmentarzu Nowofarnym w Bydgoszczy ma powstać godne upamiętnienie kapitana Wacława Denhoffa-Czarnockiego.

O BZOWEJ GALĄZCE.

Zakwitnęła gałązeczka bzoowa,
Chociaż zima jeszcze gości w sadzie,
Chociaż śnieg się na drzewinach kładzie
I w oksiach czerni badyłów chowa.

Czemżeś ty nie czekała wiosny,
Gałązeczko liljowego kwiatu?...
Pocałunkiem śniegowego płatu
Zwarzy ciębie stwy mroź zardosny.

— Nie dbam o to, jak się czas odmierza,
I czy wiosna zmoгла już zamieć —
Kwitnę — bowiem drobne moje kwiecie,
To jedyna radość dla żołnierza.

Oprac. Regina Dąbkowska-
OBUWiM IPN w Gdańsku
Delegatura w Bydgoszczy

